

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-1264/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, u pravnoj stvari tužiteljice Stele Fazlić, Zagreb, Dvorska ulica 3, OIB: 29787499006, zastupane po punomoćniku Srećku Vukiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika INTERPRETA usluge d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, OIB: 13529271893, zastupan po punomoćnici Maji Zorić, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Martina Mavričeka, odvjetnika i punomoćnice tuženika Maje Zorić, odvjetnice, sukladno odredbi čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), dana 26. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da je nedopuštena Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 10.04.2026., te da radni odnos tužiteljice Stele Fazlić iz Zagreba, Dvorska ulica 3, OIB:29787499006 i tuženika INTERPRETA usluge d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 271, OIB:13529271893, nije prestao.

II/ Nalaže se tuženiku INTERPRETA usluge d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 271, OIB:13529271893, u roku od 15 dana vratiti tužiteljicu Stelu Fazlić iz Zagreba, Dvorska ulica 3, OIB:29787499006, na radno mjesto „Administratora“ za koje je imala sklopljen ugovor o radu, a u slučaju nemogućnosti uzrokovane objektivnim razlozima, na ono radno mjesto koje u najvećoj mjeri odgovara radnom mjestu za koje je imala sklopljen ugovor o radu, pod prijetnjom ovrhe.

III/ Nalaže se tuženiku INTERPRETA usluge d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 271, OIB:13529271893 da tužiteljici Stelu Fazlić iz Zagreba, Dvorska ulica 3, OIB:29787499006, naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 26. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Stela Fazlić (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi od 22. svibnja 2026. navodi da je bila zaposlena kod tuženika INTERPRETA usluge d.o.o. (dalje u tekstu: tuženik), na radnom mjestu "Administrator" na temelju Ugovora o radu od 21. studenoga 2024. Tužiteljica je 13. travnja 2026. zaprimila Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 10. travnja 2026. kojom je otkazan ugovor o radu od 21. studenoga 2024. Protiv navedene odluke tužiteljica je pravodobno uložila zahtjev za zaštitu prava, kojem tuženik nije udovoljio. Tužiteljica ističe da je odluka o otkazu nezakonita jer je donesena suprotno odredbi čl. 116. i 119. Zakona o radu. Tužiteljica osporava navod da bi počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa koja se odnosi na neopravdani izostanak s rada tri uzastopna radna dana i to 7., 8. i 9. travnja 2026. Tuženik se u obrazloženje odluke o otkazu neosnovan poziva na odredbu čl. 6. ugovora o radu, koja ne sadrži odredbu vezano za izvanredni otkaz ugovora o radu. Tužiteljica nije bila na radu u navedene dane iz razloga što je tuženik već ranije svojom odlukom o otkazu od 29. siječnja 2026. tužiteljici otkazao ugovor o radu. Između tužiteljice i tuženika je bio aktivan sudski postupak, koji se vodi pod br. PR-588/2026. Tužiteljica je zaprimila dana 2. travnja 2026. poziv kojim ju tuženik poziva da pristupi na rad, međutim na taj poziv tužiteljica je odgovorila 3. travnja 2026., navodeći da je poziv bespredmetan jer je odluka o otkazu od 29. siječnja 2026. postala konačna, s obzirom da je tuženik odbio zahtjev za zaštitu prava tužiteljice, a ujedno je u tijeku sudski postupak koji se vodi radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu. Tužiteljica smatra da tuženik kao poslodavac nije ovlašten jednostrano opozvati konačnu odluku o otkazu. Tuženik se neosnovano poziva na presudu ovog suda posl. br. PR-588/2026 od 8. travnja 2026. smatrajući da iz te presude proizlazi obveza tužiteljice dolaska na rad. Naime, tužiteljica je nakon primitka odluke o otkazu saznala za činjenicu da je tuženik priznao tužbeni zahtjev, s obzirom da je presudu na temelju priznanja zaprimila 14. travnja 2026., nakon što je primila odluku o otkazu. Dakle, tuženik je donio nezakonitu odluku o otkazu prije nego što je tužiteljica zaprimila presudu na temelju priznanja. U trenutku kada je tužiteljica zaprimila poziv tuženika od 1. travnja 2026. kojim ju tuženik poziva da pristupi na rad, tužiteljica nije imala saznanja da bi tuženik priznao tužbeni zahtjev u predmetu posl. br. PR588/2026, niti je to tuženik u svom dopisu naveo. Obzirom na sve navedeno, tužiteljica nije neosnovano izostala s rada, niti je počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa. Slijedom navedenog predlaže donijeti presudu kao u izrijeci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava činjenicu da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika na temelju Ugovora o radu od 21. studenoga 2024. za radno mjesto "Administradora", kao ni činjenicu da je tuženik podneskom od 1. travnja 2026. priznao tužbeni zahtjev u predmetu PR-588/2026, nakon čega je ovaj sud 8. travnja 2026. donio presudu na temelju priznanja. Tuženik ističe da je njegov podnesak od 1. travnja 2026. kojim je u predmetu PR-588/2026 priznat tužbeni zahtjev bio vidljiv u sustavu eKomunikacije već od 2. travnja 2026., što je tužiteljici i njenom punomoćniku moglo biti poznato. Tužiteljica i njen punomoćnik imali su mogućnost pravodobno se upoznati s tom procesnom radnjom, no unatoč tome zauzeli su stav da je poziv na rad bespredmetan. To potvrđuje da ne dolazak tužiteljice na rad nije posljedica neznanja o pozivu, već odluke da po istom ne postupi. Tuženik je tužiteljici stvarno omogućio

povratak na rad, o čemu je tužiteljici uputio poziv, te je izvršio prijavu na obvezna osiguranja. Poziv tužiteljici na rad nije bio prividan niti bespredmetan, već je tuženik postupao polazeći od činjenice da radni odnos traje radi čega je tužiteljici priznao kontinuitet radnog odnosa. Dodatno, tužiteljici je upućen veći broj telefonskih poziva kao i e-mail poruka kojima se poziva tužiteljica očitovati o razlozima izostanka s posla, a na što sve tužiteljica nije odgovorila. Isto tako tuženik je svakog dana izostanka sastavio zapisnik o tome, koje zapisnike dostavlja u spis. Presudom na temelju priznanja utvrđeno je da radni odnos tužiteljice kod tuženik nije prestao, a tuženik je i prije donošenja presude poduzeo radnje radi stvarnog vraćanja na rad tužiteljice uključujući i prijavu u osiguranje. Tužiteljice ja izrijekom zauzela stav da je poziv na rad bespredmetan i da se neće vratiti. Okolnost što presuda na temelju priznanja još nije dostavljena tužiteljici ne mijenja činjenicu da je tuženik tužiteljicu stvarno tretirao kao da postoji radni odnos, o čemu je tužiteljicu uredno obavijestio. S obzirom na pozive koji su upućeni tužiteljici da se očituje o razlozima izostanka s posla, tuženik smatra da nije bilo njegove obveze da dodatno poziva tužiteljicu na iznošenje obrane. Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tijekom postupka su izvedeni slijedeći dokazi: izvršen je uvid u Ugovor o radu od 21. studenoga 2024. (str. 6-11 spisa), u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 10. travnja 2026. (str. 12-14 spisa), u Zahtjev za zaštitu prava (str. 15-17 spisa), u dopis tuženika od 1. travnja 2026. (str. 19 spisa), u dopis tužiteljice od 3. travnja 2026. (str. 20 spisa), u podnesak tuženika u predmetu PR-588/2026 (str. 21-22 spisa), u presudu na temelju priznanja posl. br. PR-588/2026-4 od 8. travnja 2026. (str. 23-25 spisa), u potvrdu o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena (str. 26 spisa), u zapisnike o nepristupanju na rad (str. 35-37 spisa), u ispis poziva (str. 38 spisa), u obračun plaće (str. 39-41 spisa), te u ispis e-mail poruka (str. 43-45 spisa).

4. Slijedom svih izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan iz sljedećih razloga.

5. U odnosu na pitanje dopuštenosti i pravodobnosti tužbe među strankama nije sporno da je tužiteljica Odluku o otkazu zaprimila 13. travnja 2026. Nadalje, nije sporno, a ujedno proizlazi iz povratnice koja prileži spisu da je tužiteljica pravodobno dana 22. travnja 2026. uložila zahtjev za zaštitu prava, kojeg je tuženik uredno zaprimio 5. svibnja 2026. Nadalje, nije sporno da tuženik nije odgovorio na zahtjev za zaštitu prava tužiteljice. S obzirom na navedeno tužba tužiteljice koja je podnesena dana 22. svibnja 2026. je pravodobna i dopuštena, sve u smislu odredbe čl. 133. st. 1 i 2 Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23, dalje u tekstu: ZR).

6. Nadalje, među strankama nije sporno da kod tuženika ne djeluje radničko vijeće, što znači da za tuženika nije postojala obveza savjetovanja prije donošenja Odluke o otkazu te da ista nije ništetna iz razloga predviđenog čl. 150. st. 12 ZR-a.

7. Također, prema odredbi čl. 116. st. 2 ZR-a Ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Budući da se Odluka o izvanrednom otkazu odnosi na događaje od 7., 8. i 9. travnja 2026., a da je ista donesena 10. travnja 2026., utvrđeno je da je tuženik postupio u roku iz čl. 116. st. 2 ZR-a, te da Odluka o otkazu nije nezakonita radi propuštanja roka iz čl. 116. st. 2 ZR-a.

8. Predmet spora je utvrđenje nedopuštenosti Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 10. travnja 2026. Iz odluke o izvanrednom otkazu proizlazi da je tuženik dana 1. travnja 2026. priznao tužbeni zahtjev tužiteljice u postupku pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu posl. br. PR-588/2026 kojim je tužiteljica tražila utvrđenje nedopuštenosti otkaza i vraćanje na rad, nakon čega je sud 8. travnja 2026. donio presudu na temelju priznanja kojom je naloženo vraćanje na rad. Radi izvršenja navedene obveze tuženik je tužiteljici 1. travnja 2026. uputio pisani i elektronički poziv na povratak na rad s početkom rada 7. travnja 2026. u 09,00 sati koji poziv je tužiteljica zaprimila 2. travnja 2026. Tuženik je, postupajući u dobroj vjeri i cilju stvarnog omogućavanja povratka na rad izvršio prijavu tužiteljice na obvezno mirovinsko osiguranje s kontinuitetom radnog odnosa. Unatoč navedenom tužiteljica nije pristupila na rad dana 7. 8. i 9. travnja 2026., o čemu je sastavljen zapisnik. Tuženik je dodatno poduzeo sve razumne mjere radi utvrđivanja razloga nedolaska tužiteljice na posao na način da ju je kontaktirao telefonskim putem, no ista se nije javila te je sva tri dana poslao poruke elektroničkom poštom da dostavi objašnjenje nedolaska na posao. Do donošenja odluke tužiteljica nije dostavila nikakvo očitovanje niti opravdanje izostanka s posla, a na pozive tuženika se nije odazvala. U obrazloženju se dalje ističe da je prema odredbi čl. 7. ZR-a radnik dužan osobno obavljati preuzeti posao prema uputama poslodavca, a da neopravdani izostanak s rada predstavlja teško kršenje temeljnih obveza iz radnog odnosa. Tužiteljica je izostala s rada tri uzastopna radna dana čime je počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa. Zbog navedenog tuženik tužiteljici izvanredno otkazuje ugovor o radu te smatra da, budući da je tužiteljici kroz višekratne pokušaje telefonskog kontakta i tri uzastopna pisana zahtjeva stvarno dana mogućnost da objasni razloge izostanka, nije postojala obveza tuženika na uzimanje obrane iz čl. 119. st. 2 ZR-a.

9. Tužiteljica u svom zahtjevu za zaštitu prava u bitnom navodi kao u tužbi, radi čega se sud neće posebno osvrutati na navode tužiteljice iz zahtjeva za zaštitu prava.

10. Među strankama nije sporno, a ujedno proizlazi iz ugovora o radu koji prileži spisu da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 21. studenoga 2024. na radnom mjestu "Administratora".

11. Spisu prileži dopis tuženika od 1. travnja 2026. koji nosi naslov "Poziv na povrat na rad", iz kojeg proizlazi da se tužiteljica tim dopisom poziva da 7. travnja 2026. u 09,00 sati pristupi na rad kod tuženika na adresi Ulica grada Vukovara 271, prvi kat. U dopisu se navodi da se tužiteljica poziva radi nastavka rada na radnom mjestu "Administrator" sukladno ugovoru o radu od 21. studenoga 2024. U dopisu se još navodi da se tužiteljica moli da se navedenog dana i u navedeno vrijeme javi u sjedište poslodavca radi evidentiranja dolaska na rad i preuzimanja radnih zadataka. Još se navodi da se ovaj poziv dostavlja radi omogućavanja stvarnog povratka na rad.

12. Na taj dopis odgovorila je tužiteljica svojim dopisom od 3. travnja 2026. u kojem navodi da je poziv tuženika na povratak na rad bespredmetan jer je odlukom o otkazu od 29. siječnja 2026. otkazan ugovor o radu od 21. studenoga 2024., a podneseni zahtjev za zaštitu prava protiv te odluke tuženik je odbio.

13. Nadalje, spisu prileži i podnesak tuženika – priznanje tužbenog zahtjeva, iz kojeg proizlazi da je isti dostavljen u spis ovog suda posl. br. PR-558/2026, dana 1. travnja

2026. Naime, podnesak je sastavljen i potpisan 1. travnja 2026., a ujedno iz presude na temelju priznanja proizlazi da je isti podnesen sudu 1. travnja 2026.

14. U spis je dostavljena i presuda na temelju priznanja ovog suda posl. br. PR-588/2026-4 od 8. travnja 2026. iz koje proizlazi da se istom utvrđuje nedopuštenom odluka o otkazu ugovora o radu od 29. siječnja 2026. te se utvrđuje da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao. Istom presudom naloženo je tuženiku da tužiteljicu u roku od 15 dana vrati na rad, na radno mjesto "Administratora".

15. Tužiteljica je u spis dostavila i potvrdu o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena iz kojeg proizlazi da je navedenu presudu punomoćnik tužiteljice zaprimio 14. travnja 2026. Iz iste potvrde je razvidno da je toga dana punomoćniku tužiteljice uručen i podnesak tuženika od 1. travnja 2026.

16. Tuženik je u spis dostavio tri zapisnika o nepristupanju na rad od 7. travnja 2026., 8. travnja 2026. i 9. travnja 2026., iz kojih proizlazi da tužiteljica sva tri dana nije pristupila na rad sukladno pozivu za povrat na rad, niti je poslodavca obavijestila o razlozima nedolaska. Navedene zapisnike potpisali su kao svjedoci Iva Dobrinčić i Robert Kodelja, te odgovorna osoba tuženika direktorica Hedi Varady.

17. Tuženik je ujedno dostavio u spis ispis zaslona iz kojeg proizlazi da su tužiteljicu upućivani pozivi, te ispis e-mail poruka od 7. travnja 2026., 8. travnja 2026. i 9. travnja 2026., iz kojih proizlazi da se u sve tri poruke tužiteljica poziva da dostavi objašnjenje za nedolazak na radno mjesto u sporne dane.

18. Na temelju dokumentacije koja prileži spisu sud je utvrdio da tužiteljica nije bila u obvezi obavljanja rada u dane 7., 8. i 9. travnja 2026., unatoč pozivu tuženika od 1. travnja 2026. Naime, navedeni poziv treba tumačiti u okviru svih okolnosti ovog slučaja, a to je da je prethodno tom pozivu tuženik već donio odluku o otkazu ugovora o radu od 29. siječnja 2026., koju nije opozvao po podnesenom zahtjevu za zaštitu prava, te je tužiteljica protiv te odluke 13. ožujka 2026. podnijela tužbu sudu. Ne može se zanemariti činjenica da se u trenutku upućivanja poziva tuženika među strankama vodio parnični postupak pred ovim sudom pod brojem PR-588/2026 u kojem se traži utvrđenje nedopuštenosti odluke o otkazu od 29. siječnja 2026. te vraćanje na rad. Iz dopisa tuženika proizlazi da tuženik u svom dopisu od 1. travnja 2026. niti jednom riječju ne spominje činjenicu da je podneskom od istog dana priznao tužbeni zahtjev tužiteljice u predmetu PR-588/2026 te da je tužiteljicu prijavio u radni odnos retroaktivno priznajući kontinuitet radnog odnosa. Navedeno tuženik ističe u odgovoru na tužbu, međutim isto ne proizlazi iz dopisa u kojem poziva tužiteljicu na rad, niti iz kasnijih e-mail poruka u kojima tužiteljicu poziva da se očituje o razlozima izostanka s radnog mjesta. Tuženik nije mogao pretpostaviti da se tužiteljica već upoznala s podneskom od 1. travnja 2026. u kojem isti priznaje tužbeni zahtjev s obzirom da iz potvrde o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena proizlazi da je taj podnesak tužiteljici dostavljen tek uz presudu na temelju priznanja dana 14. travnja 2026. Dapače, iz dopisa tužiteljice od 3. travnja 2026. u kojem ista ističe da je poziv tuženika bespredmetan proizlazi da tužiteljica nema saznanja o priznanju tužbenog zahtjeva i o uspostavi kontinuiteta radnog odnosa. Unatoč tome tuženik navedeno zanemaruje i tužiteljčin izostanak s posla tretira kao potvrdu obveze iz radnog odnosa tražeći očitovanje za navedene izostanke, bez da i jednom riječju spominje priznanje tužbenog zahtjeva i okončanje parničnog postupka, kojeg je tužiteljica pokrenula protiv odluke o

otkazu od 29. siječnja 2026. Tužiteljica je u svakom slučaju zainteresirana za ishod postupka koji se vodio pod brojem PR-588/2026, te se navedeni spor među strankama može okončati jedino uz sudjelovanje suda bilo u vidu priznanja tužbenog zahtjeva ili postizanja nekog drugačijeg izvansudskog dogovora o kojem sud mora biti izvješten. U dopisu tuženika od 1. travnja 2026. ništa od navedenog se ne spominje, niti je tužiteljica mogla saznati na koji način će se okončati parnični postupak kojeg je sama pokrenula. Iz presude na temelju priznanja je razvidno da je prema istoj odluka o otkazu od 29. siječnja 2026. utvrđena nedopuštenom te je naloženo tuženiku da tužiteljicu u roku od 15 dana vrati na rad. U trenutku upućivanja poziva tuženika navedena presuda nije bila niti donesena, a kamoli dostavljena tužiteljici. Kao što je ranije navedeno ista je dostavljena tužiteljici tek 14. travnja 2026. nakon primitka odluke o otkazu koja je predmetom ovog postupka.

19. Sagledavajući sve navedene okolnosti ovog slučaja u njihovoj ukupnosti, sud je utvrdio da je postupanje tuženika bilo maliciozno, usmjereno na donošenje nove odluke o otkazu, jer je tuženik u svakom slučaju mogao znati, iz očitovanja tužiteljice od 3. travnja 2026., da ista neće pristupiti na rad, odnosno da poziv smatra bespredmetnim, upravo zbog egzistiranja odluke o otkazu od 29. siječnja 2026., o kojoj nema ni riječi u pozivu od 1. travnja 2026.

20. Da je tuženik doista imao namjeru omogućiti tužiteljici rad i nastaviti kontinuitet radnog odnosa, u svom bi pozivu od 1. travnja 2026. naveo činjenicu da je priznao njezin tužbeni zahtjev ili barem da to namjerava učiniti zajedno sa priznanjem kontinuiteta radnog odnosa. Tada bi tužiteljica imala uvid u sve okolnosti koje su relevantne za postupanje tužiteljice u odnosu na dostavljeni poziv. Sve navedeno je u ovom slučaju izostalo, radi čega sud zaključuje da puki izostanak s radnog mjesta u ovoj konkretnoj situaciji ne predstavlja osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa koja opravdava odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Kao što je navedeno potrebno je uzeti u obzir sve okolnosti ovog konkretnog slučaja, a ne izostanak s radnog mjesta uzastopce tri dana cijeliti izolirao u odnosu na ostale okolnosti (postojanje parnice koja teče između tužiteljice i tuženika, postojanje odluke o otkazu od 29. siječnja 2026., neznanje tužiteljice o priznanju tužbenog zahtjeva, te jasno i nedvojbeno očitovanje tužiteljice o bespredmetnosti poziva još prije nego što je povreda počinjena).

21. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio kako odluka o otkazu nije dopuštena, te je stoga prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice. Budući da je prihvaćen zahtjev koji glasi na utvrđenje nedopuštenosti odluke o otkazu, valjalo je prihvatiti i zahtjev kojim tužiteljica traži vraćanje na rad, sve sukladno odredbi čl. 124. st. 1 ZR-a.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a, koja propisuje da ako stranka u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranici naknaditi parnične troškove. Visina troška tužiteljice određena je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, 107/25 dalje u tekstu: Tarifa), budući da je tužiteljica zastupana po odvjetniku.

23. Trošak tužiteljice odnosi se na jednokratne nagrade iz Tbr. 7/2 Tarife u iznosu od 500,00 eura, kojem iznosu valja pridodati iznos od 125,00 eura na ime 25% PDV-a

(Tbr. 46), što sveukupno iznosi 625,00 eura, koji trošak je tuženik dužan naknaditi tužiteljici.

24. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. Zakona o parničnom postupku koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

U Zagrebu 26. listopada 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-2b004**

Kontrolni broj: **0b211-a84ca-93475**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.